

have faaet Oplysninger om, at de Kontrolører, som Statsbanerne havde sendt ned tiljet Firma, der leverede Lokomotiverne, for at kontrolere Leveringerne, bogstavelig talt ikke turde gaa i Seng om Natten, fordi de løb den Risiko, at det, der var kasseret om Dagen, blev sat ind i Maskinerne om Natten. Om et andet Firma er der blevet oplyst om ikke lige saa graverende Forhold, saa dog noget i den Retning, saaledes, at det Firma vilde man ikke entrere med mere. Det er det, jeg har gjort opmærksom paa, og jeg har sagt, at naar vi tage disse Ting i Betragtning, er der ikke Spor af Tvivl om, at vi kunne, naar vi ville have gode Maskiner, faa dem byggede lige saa billigt her som i Udlandet, uden en eneste Øres Forhøjelse. Men selvfølgelig, jeg kan saa godt forstaa, at det er det ærede Medlem ubehageligt at blive mindet om, at noget saadant er foregaaet i Jernbaneudvalget. Jeg har imidlertid ikke ment at burde tie stille med det.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Jeg skal ikke fortsætte denne Debat med det ærede Medlem, fordi ingen af os kan føre Bevis for, hvad der er foregaaet i Jernbaneudvalget, Betænkningen kommer til sin Tid, saa kunne vi drøfte Spørgsmaalet.

Jeg glemte, da jeg havde Ordet før, at henvende et Par Ord til det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Jeg rettede i Gaar følgende Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Ringsted — det staar Sp. 6122 —: „Opfatter jeg hans Ændringsforslag rigtigt, naar jeg mener, at han derigennem opfordrer Ministeren til og i øvrigt ogsaa anerkender hans Ret til at anskaffe danske Lokomotiver, selv om de ere noget dyrere end de tilsvarende udenlandske?“ Det var det samme Spørgsmaal, der i sin Tid blev rettet af Professor Birck til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det sidstnævnte ærede Medlem sagde klart og bestemt Nej den Gang til dette Spørgsmaal. Jeg rettede det samme Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Ringsted, og jeg havde ventet at faa et klart Svar, men det Svar, jeg fik, var meget uldent og forbeholdent. Det var til at begynde med klart, og det sluttede ret klart, men hvad der laa imellem, var meget uklart. Det ærede Medlem fra Ringsted sagde: „Det er min Opfattelse, at den danske Industri er i Stand til at bygge Lokomotiver fuldt saa billigt, som den dan-

ske Stat kan købe dem i Udlandet.“ Det sagde han til at begynde med. Han sluttede med at sige: „Det er aldeles ikke nødvendigt, at den danske Stat skal betale mere for at faa Lokomotiverne lavede af danske industridrivende, end den betaler til udenlandske industridrivende.“ Hvis det er rigtigt, hvad Mening er der saa i at stille det foreliggende Ændringsforslag? Jeg spørger endvidere: Er det det ærede Medlems Mening, at den danske Stat ikke skal give nogen Overpris udover den, som ligger i Toldbeskyttelsen? Maa jeg bede om et klart Svar paa det Spørgsmaal.

Dinesen: Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) gav sig til at henvende nogle, om jeg maa kalde det, flotte Bemærkninger til alle andre Grupper end sin egen i Anledning af, at vi stod enige imod ham i dette Spørgsmaal. Jeg tror, det var kloge, om den ærede Ordfører af den Omstændighed tog Anledning til at overveje, om han egentlig har Ret i sin Opfattelse af Forholdet: Bygning af Lokomotiver herhjemme. Jeg opfatter Spørgsmaalet saaledes, at den foreslaaede Anmærkning, ganske saaledes som Ministeren mener, i og for sig ikke afgør noget, men at dens Vedtagelse indeholder en Maning, en Opfordring til Ministeren om alvorligt at overveje sammen med sine Autoriteter, om man ikke kunde komme mere ind paa at bygge Lokomotiver herhjemme, end vi have været hidtil. Maa jeg om Sagens Realitet sige — det er for saa vidt en Gentagelse af, hvad jeg sagde i Gaar og maaske et Svar paa det, som den ærede Ordfører ønskede besvaret af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) — at mit Standpunkt er dette: Jeg ønsker, at der ydes en saadan Støtte til Bygning af Lokomotiver her hjemme, som svarer til den, der blev ydet „Scandia“, da det begyndte at bygge Jernbanevogne her i Landet. Den Gang var der en Minister, der dels som Rigsdagsmand og dels som Minister — den nuværende Minister og alle andre Ministre ganske ufortalt — havde en betydelig Forstaaelse af Livets praktiske Krav her i Landet og betydelig Evne til at lede Forhandlingen i Retning af det, som jeg her omtaler, nemlig afføde Ingerslev. Der blev da ydet Fabrikken „Scandia“ en Beskyttelse ikke saa ganske lidt ud over den Beskyttelse, som en Toldlov kunde yde denne Fabrik. Jeg mener ogsaa — det vedkender jeg mig — at det vilde være fuldt forsvarligt, om vi her til at begynde med ydede en Støtte, der var ud over de 5 pCt. Beskyttelse, Toldloven